

If not delivered, return to:

"GLASILO"

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian Weekly
in the United States
of America

Sworn Circulation 20,500

Issued Every Tuesday

Terms of Subscription:

For Members Yearly.....\$0.94
For Nonmembers.....\$1.00
Foreign Countries.....\$3.00
Telephone: Henderson 2912

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

Največji slovenski tednik
v Združenih Državah

Izhaja vsak torek

Ima 20.500 naročnikov

Narodnina:

Za člane, na leto.....\$0.94
Za nečlane.....\$1.00
Za tuzemstvo.....\$3.00

NASLOV:
uredništva in upravnitva

6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

Telefon: Henderson 2912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Štev. 15 — No. 15

CLEVELAND, O., 15. APRILA (APRIL), 1930

LETO (VOLUME) XVI.

Vstal je

Strašna žaloigra velikega petka je bila končana. Jezusovi sovražniki so si zadovoljno meli roke, ker so se znebili največjega zapeljivca judovskega naroda. Toda njihovo veselje ni bilo popolno; mučila jih je namreč misel, da jih utegne čudodelec še po smrti iznenaditi. Če se pa morda le uresniči njegova napoved, da bo čez tri dni vstal... Ne, ne bo! Zapečatili so grob ter pred njegov vhod postavili stražo. Tako Nazarenc — sedaj nam nisi več nevaren.

O zmota nesposobna! Veliki duhovniki in farizeji so pred Pilatom sami priznali, da je Jezus, ko je bil še živ, rekel: "Čez tri dni bom vstal;" v letih njegovega javnega delovanja so se pa nešteto krat prepričali, da se to, kar on reče, tudi zgodi; kljub temu so pa vendar skušali z oboroženo silo preprečiti uresničenje njegovih besedi. Zaman!

Na veliki petek, ko je Jezus visel med nebom in zemljo razpet na lesu križa, je solnce otemnelo; ko je bil položen v grob, je zašlo. V nedeljo zjutraj pa je čudežna zarja pordečila nebo. Naznanjala je prihod Vzhajajočega iz višav, o katerem poje kraljevi pevec, da si je v solnce postavil svoj šotor. Ker je v solnce nebeskih višav, v blesku neskončnega božjega veličanstva njegovo prebivališče, zato tudi njegovo truplo ni smelo ostati v osrčju zemlje, ni smelo strohniti v grobu. Pred solničnim vzhodom se je Jezusova duša vrnila iz predpeka in se združila s počivajočim telesom. Poprej tako razmesarjeno telo je bilo v trenutku popolnoma zdravo, povečano, poduhovljeno. Samo petere rane si je Gospod pridržal, da jih pokaže svojim prijateljem kot znamenje zmage nad smrtjo. Tako je bil torej pripravljen, da z lastno močjo, obdani z božjo častjo in veličanstvom, vstane od mrtvih ter zapusti zaprti grob. Kamna ni odvalil, pečata ni odrgal, stražniki niti zapazili niso, kedaj je šel mimo njih, niso bili vredni, da bi bili prvi videli vstalega Kristusa.

Vendar pa je bilo treba, da se straža umakne, da bi imele pobožne žene in Gospodovi učenci pristo pot h grobu. Zato je ob solničnem vzhodu angel priplaval iz nebes na zemljo. Ko se je približal grobnici votlini, je nastal potres; angel je zdobil pečat in odvalil kamen od vhoda v grob ter se usedel nanj. Stražniki so strepetali; kakor blisk nepričakovan in strašen jim je bil njegov prihod; od strahu so popadali po tleh. Ko so si nekoliko opomogli, so vstali in bežali iz vrta v mesto povedat, kaj se je zgodilo.

Med tem so se grobu približale pobožne žene, ki so bile vsled odvaljenega kamna silno iznenadene. Hotele so stopiti v grob, pa so se močno prestrašile, ker so zagledale namesto Jezusovega trupla mladeniča, sedečega na desni in ogrnjenega z belim oblčilom. Angel je bil in jih je potolažil rekoč: "Ne bojte se! Vem namreč, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj, kajti vstal je, kakor je bil rekel" (Mat. 28. 5. 6). Žene so hitro odšle, da bi čim preje povedale to veselo no-

vico Gospodovim učencem. Pa glej, na vrtu jim Jezus sam pride naproti ter jih pozdravi; one pa padejo k njegovim nogam in ga molijo.

Zgodaj zjutraj se je po celem mestu raznesla govorica o Jezusu. Nekaterim so pripovedovali vojaki o prikazni angela in o strahu, ki so ga prestali na vrtu, drugim pa so Jezusovi učenci razlagali: "Grob je prazen; angel se je prikazal; Učenik je vstal."

Žalostni in potrti so se skrivali po mestu Gospodovi učenci od velikega petka dalje. Njihova vera v Jezusa je začela pešati. Govorili so: "Mi smo upali, da je on tisti, ki bo Izrael rešil; sedaj je pa že tretji dan, kar so ga križali in položili v grob." — Dogodek velikonočnega jutra pa jim je pregnal vse pomisleke, utrdil njihovo vero v Jezusa ter jih navdal z veseljem upanjem; zakaj spoznali so, da je tisto, kar so še pred kratkim imenovali smrt, v resnici le prehod v veliko lepše in višje življenje.

Vstajenje našega Gospoda Jezusa Kristusa tudi nam nudi priliko, da resno pomislimo na enajsti člen apostolske vere, kjer molimo: Verujem v vstajenje mesa.

Človek je iz duše in telesa. Samo telo ni človek, pa tudi sama duša ni človek, oboje skupaj tvori celoto. Duša je Bog ustvaril neumrljivo ter jo vdihnil telesu; tako je bilo tudi telo določeno, da z dušo večno živi. Padel pa je Adam v greh in prišla je kazen zanj in za vse njegove potomce, zavladała je smrt. Jezus Kristus pa je premagal greh, premagal tudi smrt, s tem da je sam prvi vstal v poveljanem telesu od mrtvih. Te zmage našega Odrešenika smo deležni tudi mi, zakaj sv. Pavel pravi: "Kakor v Adamu vsi umrjejo, tako bodo v Kristusu vsi živeli." Po besedah istega apostola je naše telo tempelj božji in Sv. Duh prebiva v njem. "Ako Duh tega, ki je obudil Jezusa od mrtvih, v vas prebiva, bo on, ki je obudil Jezusa Kristusa od mrtvih, oživil tudi vašo umrljiva telesa zavoljo njegovega Duha, ki v vas prebiva" (Rim. 8, 11).

Na sodni dan se bosta duša in telo, ki sta se ob človekovi smrti ločila, zopet združila za večno življenje. To je naša vera, v kateri nas potrjuje Jezus sam, ko pravi: "Kakor ima Oče življenje sam v sebi, tako je dal tudi Sinu, da ima življenje sam v sebi. Ne čudite se temu; kajti pride ura, v kateri bodo vsi, ki so v grobeh, zaslišali njegov glas: in kateri so delali dobro bodo vstali k življenju, kateri pa so delali hudo, bodo vstali k obsodbi" (Jan. 5, 26. 28. 29).

Naša prva in poglavitna skrb mora biti, da sedaj delamo dobro, da bomo enkrat vstali k življenju. K temu naj nas nagiba misel na vstalega Zveličarja, ki nam kaže, kakšni bomo po vstajenju. Sv. Pavel pravi: "Jezus Kristus bo spremenil naše telo, ker ga bo upodobil svojemu častljivemu telesu." In na drugem mestu piše: "Kakršen je bil on zemeljski, tako smo mi zemeljski, kakor je on nebeški, tako bomo tudi mi nebeški." O kolika čast za nas! "Seje se v trohljivosti, vstalo bo v nestrohljivosti, seje se v nečasti, vstalo

VSTAL JE..

Franjo Neubauer:

Vstalemu Izveličarju

Potresa se vrt
in straža beži,
že grob je odprt,
a Tebe v njem ni!
Živi Tvoje sveto srce,
strohnelo ni v prahu zemlje.
Pozdravljen Zmagalec Ti smrti
in zlobnih nakan!
Načrti peklenški so strti

in boj je končan!
Odprta nebeska so vrata,
zemljanom žarijo oči
in srca so upov bogata,
noči jih tema ne teži.
Zvonovi zvonijo nad nami,
vstajenja oznanjajo god!
Z apostoli mi in z ženami
hitimo do Tebe, Gospod!

Objemamo noge Ti svete,
iz duše prihaja nam vnete
veselja hvalečnega vzklik:
"Oj bodi zahvaljen za bridko
trpljenje,
za slavno vstajenje in novo
življenje,
Ti večnega človeštva Rešnik!"

bo v časti; seje se v slabosti, vstalo bo v trdnosti; seje se živalsko telo, vstalo bo duhovno telo." Kakor mora vsako seme strohniti v zemlji, da more iz njega pognati cvet in sad, tako mora tudi naše telo umreti in se spremeniti v prah, da je še-le potem pripravno sprejeti nase častljivost in veličast, ki mu jo je pripravila božja ljubezen. Za to slavo, ki nas čaka po smrti se je vredno potruditi.

Naše sedanje nadloge so krat-

ke, vendar nam pa pripravljajo neizmerno visoko, večno čast, ako se ravnamo po opominu sv. Pavla: "Kakor Kristus, ko je vstal od mrtvih, več ne umrje in smrt nima več oblasti do njega, tako tudi mi, ko smo grehu odmrli, živimo po Bogu v Jezusu Kristusu Gospodu našem. Greh naj več ne gospoduje v našem umrljivem telesu."

Zmagovalec greha in smrti, pomagaj nam, da tudi mi zmagamo oboje!

Po stopinjah Gospodovih z Oljske gore na Kalvarijo

Oljska gora je na vzhodni strani Jeruzalema; loči jo od tega dolina potoka Kedrona, ki pa ima redkokdaj vodo. Dosega višino 808 m. nad morjem; od jeruzalemskega tempeljskega griča, do katerega je v zračni črti 700 m., pa je samo 60 m. višja. Na srednjem vrhu Oljske gore je kraj, od koder

se je Jezus dvignil v nebesa. Če gremo po grebenu gore, kjer so tu in tam svetišča in posamezne hiše, proti jugovzhodu pridemo do mesta, kjer je bila nekdanja vasica Betfage. Odtod proti vzhodu je že veliko nižje na vzhodni strani Oljske gore Betanija, domovina Marte, Marije in Lazarja, ob cesti, ki vodi dalje v Jeriho, k Jordanu in Mrtvem morju. Na cvetno nedeljo je prišel Jezus po tej poti iz Betanije v Betfage, si dal pripeljati oslico z žrebcom ter odtam obhajal slovesen vhod od Oljske gore navzdol preko kedronske doline v Jeruzalem. Na temeljih križarske cerkve so l. 1876 postavili franciskani malo cerkvico.

Iz Betfage je trojna pot v Jeruzalem, ena gre po lepi cesti. Mahnimo jo kar sredi po Oljski gori navzdol proti Jeruzalemu! Kmalu smo pri cerkvi Očenaša. Imenuje se tako, ker je po tradiciji tu drugičkrat Gospod učil moliti Oče naš. V cerkvi in na hodniku stebrišča je bilo 35 marmornatih tabel, kjer je bil v 35 jezikih napisan Oče naš. Zdaj so podrli že hodnik in stebrišče. Slovenski Oče naš, ki je bil prej na hodniku, je zdaj v cerkvi. Podirajo pa to stavbo, ker se bo na temeljih stare cerkve, ki sega nazaj do 7. stoletja, pozidala nova cerkev Srca Jezusovega v spomin na svetovno vojno.

Malo nižje pridemo do neznatne kapele z imenom "Gospod je jokal" na kraju, kjer se je Jezus ob divnem pogledu na krasni tempelj in lepo jeruzalemsko mesto "zjokal nad njim in rekel: O, da bi bilo spoznalo tudi ti na ta svoj dan, kaj ti je v mir!"

Mimo ruske cerkve sv. Marije Magdalene vodi pot v vrt Getsemani na podnožju Oljske gore. Tu je bila že v 4. stoletju cerkev. Zdaj so franciskani napravili tamkaj lepo novo cerkev.

Mimo cerkve Marijinega groba na levem bregu Kedrona in kraja, kjer je bil kamenjan sv. Stefan, na desnem bregu Kedrona, pridemo skozi Štefanova vrata v notranjščino mesta na severni strani tempeljskega prostora, blizu tam, kjer je bil Kristus na smrt obsojen. Zdaj je tu vojašnica, v enem delu tudi šola. Prva postaja križevega pota je zdaj na dvorišču muslimske posesti. Druga postaja je na mestu, kjer je lok Ecce homo!, v notranjščini pa cerkev in zavod francoskih sion-skih sester. Kjer je armenski unijski samostan, je III. postaja; odtod gre pot ob IV. postaji malo navkreber po ozkih mestnih ulicah, ki naredijo še parkrat ovinek. Spreved se ustavlja na ulicah ob krajih, kjer so razna svetišča, ki nas spominjajo na dogodke posameznih postaj. Pri VIII. postaji smo že pred cerkvijo božjega groba, h kateri smo prišli, ne da bi čutili, da gremo navkreber. To je svet že popolnoma raven, ni tedaj nikake gore. Na Kalvariji, na kraju, kjer je bil Jezus križan in v grob položen, kar je bilo nekdanje vse zunaj mesta, danes sredi mesta, je zdaj velika cerkev božjega groba. V baziliki božjega groba je v sredini, pod kupolo kapela

z božjim grobom, v enem delu cerkve pa vodijo stopnice na vzvišen prostor, kakor na nekak kor, kjer je kraj križanja, ki se imenuje zdaj Kalvarija v ožjem pomenu. Na tej Kalvariji se časte po posameznih oltarjih naslednje štiri postaje, od X. do XIII., XIV. postaja pa je božji grob sam, kjer se konča molitev križevega pota.

Čudovito vpliva taka pot po Jezusovih stopinjah. Na Oljski gori je malo ljudi, tam romarja nihče ne moti pri njegovih premisslavanjih. Drugačna pa je javna molitev križevega pota po najbolj prometnih mestnih ulicah, kjer romarji zastavijo ves promet. Vendar pa zdaj prebivalstvo pusti romarje celo pri miru. Velik šum in hrup nekoliko poneha, neudeleženci stopijo na stran, da more sprejeto mimo. Tudi v cerkvi božjega groba ob tej priliki nihče ne moti. Pravoslavni grški menih, ki je sedel pri pravoslavnem grškem oltarju na Kalvariji, je s pobožno resnobo spremljal našo molitev. Vendar se človeku milo stori, če pride ob drugi priliki v cerkev božjega groba, v kateri imajo zdaj deloma rimski katoličani lastninsko pravico, deloma pravoslavni Grki, deloma pravoslavni Armenci, en del imajo celo pravoslavni Kopti. Ob raznih prilikah zato čuje človek vse te različne kristjane moliti pri njihovem obredu. Od časa do časa nastajajo zato med njimi prepiri, kdo na primer sme ob tej ali oni uri opravljati molitev pri kakem svetišču. Ob taki priliki se spomni človek na Jezusovo velikodušno molitev: "Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi jih dal, da bodo eno kakor midva" (Jan. 17, 11). "A ne prošim samo zanje, ampak tudi za tiste, ki bodo po njih besedi v me verovali, da bodo vsi eno, kakor ti, Oče, v meni, in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno" (Jan. 17, 20. 21).

KAKO JE NASTALA RDEČA VRTNICA

Na Kalvariji je stalo nekaj rožnih grmov, ki so bili prav posebnobno veliki in lepi. Na vse strani so razprostirale korenine po rodovitni zemlji in daleč na okoli se je širil prijeten vonj njihovih cvetov. In prišla je ura, ko je božji Sin umiral na križu v odkup grehov vsega sveta. Pa je žalovala in se zgrozila vsa narava: solnce je zagnilo svoje zlato obličje, zemlja se je od groze stresla in tema je zagrnila vse svet. Mrtvi so vstajali iz grobov in priče Jezusove smrti so s strahom gledali Nanj in Ga priznali za Boga. Rožni grm, ki je stal sredi teh čudežnih dogodkov, ni mogel gledati trpečega in umirajočega Boga. Prevzela ga je globoka bolest in ko je Jezus izdihnil svojo dušo, se je rožni grm ves skrivil in k tlom povesil cvetove. Zadnja kapljica, ki je kanila s križa, je padla h koreninam rožnega grma. Ko je prihodnje jutro vzhajalo solnce nad krajem, kjer se je zgodil največji dogodek svetovne zgodovine, se je čutil rožni grm ves pomajalen. Novo in sveže življe-

(Dalje na 2. strani)

ZA NARODNI VRT

Vsaka na novo usajena rastlina se mora negovati in ji prilivati, dokler ista ne požene dovolj globokih korenin, da bi se sama udrževala in si naprej pomagala.

Prav isto velja za naš začetni narodni vrt.

Sestali smo se enkrat, dvakrat in zopet vse molči in čaka. Na zadnjem sestanku je bilo zanimanje zelo povoljno, ker se je stvar pojasnila od prave strani. Mrs. John Mihelič, soproga našega vrlega mestnega zastopnika, je povedala razločno, kako dobro so y ta namen zastopani ali bolje rečeno, organizirani Litvinci, kjer je ona pri odboru podpredsednica.

V tem so že vsi prišli do pričanja, da je ideja za vrt prava in da je treba samo začeti.

Slišali smo že tudi, da se je že nekaj društev izreklo, da postanejo člani tega narodnega vrta takoj, ko bo izvoljen odbor, ki bo denar prejemal.

Slišali smo tudi, da se je že ponekod pričelo zbiranje prostovoljnih doneskov v ta narodni sklad.

Vse, kar je potreba, je to, da se povsod društva o tem na sejah opozore in da sklenejo pristopiti v ta narodni vrt.

Kakor je določila glavna organizacija Civic Progress League, ki obstoji iz zastopnikov narodov, da naj bi vsa društva izvolila po nekaj zastopnikov, ki bi jih zastopali v glavni ali centralni organizaciji, namreč: vsaka narodnost si izvoli svoj centralni odbor; društva bi na seje tega odbora pošiljala po par zastopnikov manj ali več, kakor je že društvo številno.

Vsaka narodnost pa bi pošiljala po nekaj zastopnikov na glavno centralo v mesto na Civic Progress League, katera v o di vse to poslovanje za vrt. Tako bi vedno lahko sodelovali sporazumno eden z drugim.

Nam v Clevelandu bi bilo zelo lahko postaviti odbore in zastopstva na vseh sekcijah, kakor na primer: St. Clairju, Collinwoodu, Newburgu, Nottinghamu, Euclidu in West Parku. — Povsod bi lahko imeli svoje odbore, urejene v ta namen, vsi ti odbori pa bi tvorili celo narodno moč v skupnosti in sploh za vse take narodne potrebe.

Na minuli seji je bilo razpravljano o tem precej natančno na stavljena vprašanja, namreč: Koliko denarja je potreba za takojšnjo akcijo? Nekateri so bili mnenja, da je potreba velike svote, drugi so pa pojasnjevali, da ne. Mrs. Mihelič je pojasnila, da nikakor nobeden ne pričakuje, da bo vrt takoj ves urejen, in da je to sploh nepotrebno. Dovolj je, da se izroči vrt narodu, narod bo pa ta vrt počasi pripravil; v prvem letu morda samo nekaj, en kotiček, mogoče bo v prvem letu vsajeno samo eno drevo in ena rastlina, ki bo imela pomen. Prvi začetek bo vodil do drugega, drugi do tretjega itd.

Ako bi za začetek spravili vsi Jugoslovani skupaj par tisoč dolarjev, bi bil to že dober začetek, ki bi lahko pokazal veliko zanimanje.

Ako se ujedini in zedinimo, kar je upati, da bomo kot Jugoslovani nastopili, bo to nedvomno velikega pomena za nas tukaj, kakor tudi za našo novo državo Jugoslavijo, odkoder bi lahko pričakovali sodelovanja.

Ako bomo vpoštevali vzpodbudne besede našega umetnika Božidar J a k a c a in posnemali njegov zgled, ko je prvi, dasi ni naš stari naseljenec, posegel v žep in podaril desetak za naš narodni vrt, bomo to idejo kmalu lahko uresničili.

Kakor hitro bo sedanji odbor mogel izbrati najprimernejši čas za skupni sestanek, bodo takoj poklicani vsi, ki so bili na zadnji seji predlagani, na zborovanje in še drugi ugledni rojaki.

(Dolga na 8. strani)

Obrnite ta
zavoječek
in

prečitajte zadaj

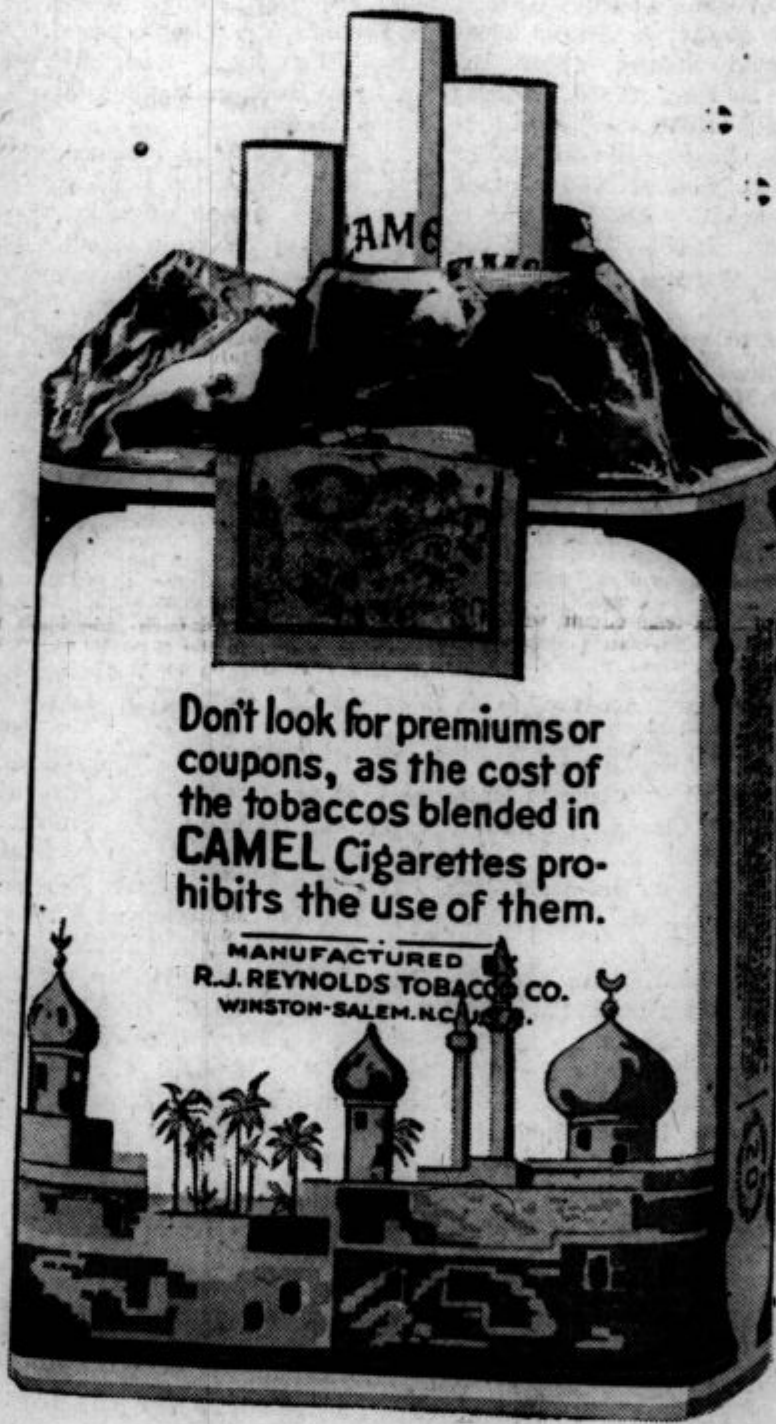
Ne glejte za darove ali kupone,
kajti stroški tobaka, mešanega v
CAMEL cigaretah, prepovedujejo
njihovo uporabo.

BESEDE na zadnji strani zavojčka, še vedno pomenijo, kar govore. Nič "posebej," kar ne prispeva k kakovosti kaje, ni vključeno v ceno Camels. Samo najvišji užitek kajenja, ki ga zamore moderna znanost spraviti v cigareto.

To ugotovilo je bilo na prvem zavojčku Camels, ki je bil izdelan in je bilo na vsakem izmed milijonov zavojčkov Camel, ki se bili izdelani izza onega dne do danes. Ko je bilo prvici napisano, so izdelovalci drugih cigaret dajali zastavice, slike igralk, slike žogometsev — skoro vse, kar naj bi pripravilo kadilca do misli, da dobi nekaj posebnega za svoj denar. Izdelovalci Camels so verjeli, da hoče imeti kadilec cigareto prodano, strogo po njenih zaslugah, koje vsa cena se nahaja v kakovosti — cigareto, napravljeno iz tako izbornega tobaka — tako popolno mešanega — tako milo — tako dišečo — da bo sama dobila svojo lastno pot.

Silna priljubljenost Camels je tribut tej četveri politiki.

CAMELS
za užitek

© 1930, R. J. Reynolds Tobacco Company, Winston-Salem, N. C.

NAŠI SKUPNI IZLETI V JUGOSLAVIJO IN ITALIJO ZA LETO 1930

Na splošno povpraševanje in zanimanje rojakov za naše skupne izlete naznanjamo, da pridemo to leto sledeče izlete:

Po FRANCOSKI progi s parnikom "ILE DE FRANCE" preko Havre

PRVI SPOMLADANSKI IZLET dne 18. aprila.

GLAVNI SPOMLADANSKI IZLET dne 15. maja.

Nadaljni izleti po isti progi in s istim parnikom:

6. junija prvi poletni izlet 11. julija tretji poletni izlet
28. junija drugi poletni izlet 1. avgusta četrti poletni izlet

Po CUNARD progi s parnikom "Mauretania" preko Cherbourg.

PRVI SKUPNI SPOMLADANSKI IZLET dne 30. aprila.

Po COSULICH progi s motorno ladjo "VULCANIA" in "SATURNIA" preko Trsta

DRUGI SKUPNI IZLET s motorno ladjo "SATURNIA" 30. maja.

Nadaljni izleti po isti progi s ladjo "VULCANIA" 2. avgusta, 2. septembra, 9. oktobra

Želite nam čimprej za ceno, za navodila glede potnih listov, vizejev, permitov itd. na:

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St.

NEW YORK, N. Y.

Tel. Barclay 0380

JOHN GORNIK

ZNANA TRGOVINA IN ZALOGA OBLEK ZA MOSKE TER DEČKE

6217 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

"Lepa obleka naredi človeka!" — Ako hočete biti za letošnjo Veliko noč elegantno ter poceni opravljeni, zglasite se v moji trgovini. Ne bo vam žal. Se vam toplo priporočam.

Pri tej priliki želim vsem mojim cenjenim odjemalcem prav vesele velikonočne praznike!

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NEPOZABNEGA SINKOTA

Johnny Grum-a

ki je umrl dne 10. aprila, 1929 v starosti štirih let

Bela žena, smrt nemila
žrtve si izbrala je;
s koso svojo zamahnila,
s tugo nas navdala vse.

Dragi Johnny, sinko mili!
Več ne čuje Tvoj se glas -
V rakev so Te položili,
in odnesli proč od nas.

V grobu tihem tamkaj sniva
večno spanje že sedaj - - -
V miru božjem naj počiva,
večna luč mu sveti naj!

S cvetjem grob Tvoj okrasil
bomo v trajen Ti spomin;
rože s solzami zalili,
naših srčnih bolečin.

Solze te se posušile
bodo se le vse tedaj;
duše naše ko združile,
k Tebi došle v sveti raj!

Zalujoči ostali:

John in Frances Grum, starši.
Frances Kranc, stara mati.

Waukegan, Ill., 9. aprila, 1930.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo, da nam je nemila smrt iztrgala iz naše srede našo preljubljeno mater

Marijo Šega

Umrli so po štiridnevni bolezni dne 29. marca, 1930 ob 2:45 popoldne na domu svojega sina Jakoba, previdni s svetimi zakramenti, v visoki starosti 81 let. Doma so bili iz Loškega potoka (Srednja vas) št. 13; tukaj v Ameriki so bivali sedem let in osem mesecev. V Ameriki zapuščajo sledeče (sinove): Jakob Šega, Joliet, Ill.; John Šega, Chisholm, Minn.; Matija Šega, Chicago, Ill.; (hčere): Frances Laurich, Joliet, Ill.; Antonija Rifel, Joliet, Ill.; v stari domovini (sinova): Franc Šega v Loškem potoku in Josip Šega v Ljubljani; (hčere): Marija Knaus v Loškem potoku in Neža Pate v Ljubljani.

Pogreb se je vršil iz hiše žalosti sina Jakoba dne 31. marca dopoldne s sveto mašo, potem pa na pokopališče sv. Jožefa. Tem potom se srčno zahvaljujemo Rev. John Plevniku za pogrebne obrede in Rev. Pavel Podbregarju, ki ji je prinesel zadnjo popotnico iz tega sveta ter za obiske in tolažbo pred zadnjo uro blagopojnice. Hvala tudi Rev. Snuju in Father Salesiju ter Father Edwardu iz Lemonta, Ill. Hvala tudi Father Aleksandru in Father Podgoršku iz Chicaga. Lepa hvala vsem iz Chicaga, ki so prišli pokojnico kropiti, si prinesli rože v dar in ki so naročili sv. maše zadušnice. Hvala lepa tudi vsem drugim, ki so darovali za sv. maše in ki so darovali rože in sicer so naročili sv. maše sledeči: družina Anton Košmerl iz Chicaga; iz Joliet družina Josip Govednik, družina Anton Sraj, družina Josip Zamej, družina Frank Struna, družina Anton Russ, družina Josip Rus, družina Louis Košmerl, Josip in Mary Muhic, družina Frank Russ st., družina Mihael Zoran, družina Simon Šetina, družina Mrs. Jerry Laurich, nastavljeni v glavnem uradu K. S. K. Jednote; Thomas Muhic, družina Anton Jerina, družina Frank Laurich, družina Josip Rifel, Mr. in Mrs. Frank Vranicar, družina Frank Levstik, družina John Zbatnik, družina Anton Kunstek, družina Josip Fabjan, Martin in Josip Videtich, Frank in Mary Culik, družina Mrs. Riblon, Mrs. Ana Zagar iz Aurora, Ill. in družina John L. Spreitzer.

Rože in vence so darovali: Prijatelji iz Chicaga Josip Zupančič in Josip Jakša, Joliet Rivals Club. Iskrena hvala vsem onim, ki so nam dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno na razpolago. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Anton Nemanich in Sinovi za njegovo delo; vsi so se trudili, da se more sploh že tako priletnega človeka tako lepo pripraviti na mrtvašnem, odr.

Hvala vsem, ki so prišli pokojnico mater kropiti in ki so se udeležili spreveda. Zdi se nam, da ni bilo že dolgo tako velikega spreveda tukaj v Jolietu kot je bil ta. Posebna hvala tudi ženam (članicam) bratovščine Sv. Rožne, Venca, ki so prišle v nedeljo molit ob krsti pokojnice. Bilo jih je toliko, da niso mogle vse v hišo. To je nam bilo v veliko tolažbo in pokojnici ste izkazale tudi s tem lepo zadnjo čast. Hvala tudi Mr. Louis Košmerlu, ker je namesto mene preskrbel pogrebe ali nosilce krste. Še enkrat vsem skupaj: Lepa hvala! Bog vam povrni! Pokojnico priporočamo v molitve in blag spomin.

Vam pa, draga in nepozabna nam mati kličemo: Prestali ste težavno pot naše solzne doline in dosegli častitljivo starost. Bili ste nam vedno skrbna in dobra. Naj Vam večni Bog zato podeli svoje plačilo v svetem raju. Svetila Vam večna luč in lahka naj Vam bo tuja zemljica! — Zalujoči ostali:

Jacob Šega, Mary Šega in ostali sinovi in hčere.
Joliet, Ill., 8. aprila, 1930.

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvo:
Kadar naročate zastavo, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.
Nacrti in vzorci ZASTONJ!

